

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/282/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514201884
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514201884.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobkyne Súkromnej strednej odbornej školy ekonomickej Tercium, so sídlom v Košiciach, Palackého č. 14, zastúpenej JUDr. Martinom Fabiánom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20 proti žalovanej V. G., bytom v T. Y. Č.. XXX, o zaplatenie 779,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 25.11.2014 č.k. 17C/164/2014-28 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyňi sumu 159,00 eur s 8,5% úrokom od 1.1.2014 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o peňažnom nároku žalobkyne v sume 779,00 eur s prísl. titulom školného, poplatkov za komisionálne skúšky a zmluvnej pokuty.

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa zo zistenia, že účastníci uzatvorili dňa 4.9.2012 zmluvu o poskytovaní vzdelávania v znení dodatkov, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala pre žalovanú poskytovať vzdelanie v zmysle dohodnutých parametrov s dohodnutou výškou školného mesačne v sume 53,00 eur. Ďalej vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa si v návrhu uplatnila sumu 159,00 eur ako dlžné školné za obdobie od 9 až 11/2013, poplatky za vykonanie komisionálnych skúšok v sume 560,00 eur a zmluvnú pokutu v sume 60,00 eur a ďalej zmluvnú pokutu vo výške 5,00 eur za každú splátku školného, s úhradou ktorej bola žalovaná v omeškani. Súd prvého stupňa následne vyzval žalobkyňu listom zo dňa 14.8.2014, aby ozrejmila za čo, za aké obdobie (predtým špecifikovala) sa domáha zmluvnej pokuty v sume 60,00 eur, preukázala vykonanie komisionálnych skúšok v počte 28 a upravila znenie petitu ohľadom zmluvnej pokuty, a to v lehote 20 dní. Žalobkyňa na výzvu súdu nereagovala.

Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd prvého stupňa k záveru, že nárok žalobkyne je čiastočne ohľadom zaplatenie sumy 159,00 eur s prísl. dôvodný. Zo zmluvy o poskytovaní vzdelávania a predložených faktúr mal súd za nesporné, že suma školného za obdobie mesiaca 9 - 11/2013 v sume 159,00 eur žalovaná nezaplatila a to ani na základe výzvy žalobkyne na splnenie tejto povinnosti listom zo dňa 15.1.2014. Uzavretú zmluvu nepovažoval súd za uzavretú v rozpore so zákonom, preto nárok žalobkyne na zaplatenie školného považoval za dôvodný spolu s príslušným úrokom z omeškania a preto v tejto časti žalobe vyhovel. Vo vzťahu k uplatnenému nároku v sume

560,00 eur ako poplatok za 28 komisionálnych skúšok súd bol toho názoru, že žalobkyňa nepreukázala svoj nárok, pretože nepredložila žiadne relevantné dôkazy o tom, či skutočne, teda či vôbec a kedy žalovaná absolvovala v každom polroku školského roku 2009-2013 po 14 týchto skúšok a teda či tento poplatok bol vyúčtovaný dôvodne. Zmluvná pokuta 60,00 eur bola upravená v dodatku č. 1 k zmluve, pričom zo znenia čl. 2 ods. 2 zmluvy o poskytovaní vzdelávania vyplýva, že zmluvná pokuta sa viazala: a/ 40,00 eur mesačne okrem júla a augusta školského roku, b/ za každú konzultačnú hodinu v čase mimo vypísaných konzultačných hodín 7,00 eur a c/ poplatok za prípadné komisionálne skúšky 20,00 eur jednotlivo. Súd bol toho názoru, že žalobkyňa zaťažuje dôkazné bremeno ohľadom preukázania uzavretia zmluvy o poskytnutí plnenia podľa nej. Pokiaľ tieto skutočnosti nie sú preukázané, žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Vo vzťahu k zmluvnej pokute bol súd toho názoru, že žaloba neobsahuje presnú špecifikáciu zabezpečovanej povinnosti, ktorou bola zmluvná pokuta uplatnená, neobsahuje a teda nemožno zistiť za čo, t.j. porušenie ktorej povinnosti si ju žalobkyňa účtuje. Zo žaloby nevyplýva, na ktorú porušenú povinnosť sa takto uplatnená zmluvná pokuta viaže, keďže v čl. 3 ods. 2 je viacero povinností zabezpečených zmluvnou pokutou. Nie je teda zrejmé, či je to pre nezaplatené školné alebo poplatku za komisionálne skúšky, prípadne za konzultačné hodiny. Súd teda dospel k záveru, že ohľadom komisionálnych skúšok žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a u zmluvnej pokuty sa jedná o neplatný právny úkon, preto súd žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil tým, že žalobkyňa bola v konaní prevažne neúspešná a žalovaná trovy konania nežiadala, preto súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku podala včas odvolanie žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok v zamietajúcom výroku a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní poukazuje na ust. § 153b O.s.p., podľa ktorého môže súd bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie. Vzhľadom na to, že žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila, mal súd prvého stupňa podľa jej názoru vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie a žalobe vyhovieť. Podľa jej názoru z odôvodnenia súdu prvého stupňa nevyplývajú žiadne skutočnosti, na základe ktorých by mal mať dôvodné a závažné pochybnosti o jej tvrdeniach uvádzaných v žalobe. Z týchto dôvodov pokiaľ súd prvého stupňa žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, jeho rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné. Ohľadom výzvy súdu žalobkyňa uviedla, že táto jej bola doručená prostredníctvom jej právneho zástupcu dňa 25.8.2014 v dovolenkovom období a z týchto dôvodov sa len nedopatrením stalo, že na predmetnú výzvu riadne a včas nereagovala. Písomným podaním zo dňa 17.12.2014 súdu predložila všetky listinné dôkazy a uviedla všetky skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa písomnou výzvou od nej žiadal. Ďalej namietala, že postupom súdu prvého stupňa jej bola odňatá možnosť konať pred súdom a porušené jej ústavné právo na spravodlivý proces, ak súd prvého stupňa v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. neoznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Má za to, že súd prvého stupňa podľa jej zisťovania nevyvesil oznam o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, resp. ho nevyvesil vôbec, čo má preukazovať výpisom úradnej tabule súdu prvého stupňa za obdobie od 1.1.2014 do 26.1.2015.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ak dospel k záveru, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadom uplatneného nároku spočívajúceho v komisionálnych skúškach a neplatnosti dojednanej zmluvnej pokuty, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak žalobu v uvedenej časti zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právny normy, ktoré použil súd prvého stupňa poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolaniu žalobkyne je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že postupom súdu prvého stupňa jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

O tom, či bol zachovaný postup súdu prvého stupňa, ktorý je upravený v § 156 ods. 3 O.s.p. môže odvolací súd usudzovať len z obsahu spisu a z archívu úradnej tabule súdu prvého stupňa. Na č.l. 25 spisu je založený písomný pokyn sudkyne určený súdnej kancelárii, aby na úradnej tabuli bolo oznámené, že rozsudok v danej veci bude vyhlásený dňa 25.11.2014 o 14,00 hod. Z archívu úradnej tabule vedeného na portáli Ministerstva spravodlivosti SR je zrejmé, že oznámenie o vyhlásení rozhodnutia vo veci bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu prvého stupňa od 6.11.2014 do 25.11.2014 vrátane. Z uvedeného je teda zrejmé, že obsah spisu a archív úradnej tabule umožnil posúdiť, že súd prvého stupňa oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli v zákonom stanovenej päťdňovej lehote pred jeho vyhlásením. Nemožno preto za dôvodnú považovať odvoláciu námietku žalobkyne, že postupom súdu v rozpore s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Za dôvodnú nemožno považovať ani odvoláciu námietku žalobkyne ohľadom jej tvrdenia, že súd prvého stupňa mal vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie a žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

Podľa § 114 ods. 5 O.s.p., ak odporca bez vážneho dôvodu nespĺní povinnosť uloženú uznesením vydaným podľa odseku 3, môže súd bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b; o tomto následku musí byť odporca poučený.

Podľa § 153b ods. 1 O.s.p., ak sú v rovnakom čase splnené súčasne všetky podmienky uvedené v ods. 2 súd môže rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie.

Podľa § 153b ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie možno spor rozhodnúť:

- a/ žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný s poučením o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti rozhodnutia,
- b/ žalovaný sa k žalobe a prílohám písomne nevyjadril do 15 dní odo dňa, keď mu boli doručené, hoci ho súd na to vyzval a poučil ho o následku nesplnenia tejto povinnosti,
- c/ žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

Zavedenie inštitútu rozsudku pre zmeškanie sleduje zefektívnenie, a tým aj zrýchlenie súdneho konania, kedy žalovaný svojou zavinenou nečinnosťou predlžuje dĺžku súdneho konania. Treba mať však na zreteli, že rozsudok pre zmeškanie je formálny inštitút, ktorý podstatne redukuje možnosť uplatnenia procesných práv žalovaného. Rozsudok pre zmeškanie súd vydať môže, ale nemusí. Zákon ponecháva na úvahe súdu, či tam, kde sú splnené všetky zákonom stanovené formálne predpoklady, je vhodné o veci rozhodnúť kontumačným rozsudkom.

V prejednávanej veci žalobkyňa v odvolaní tvrdí, že boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a teda mal súd prvého stupňa vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Uvedenú námietku nemožno považovať za dôvodnú, lebo aj v prípade, že vo veci by boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, súd nemá povinnosť rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, lebo ako bolo vyššie uvedené, zákon ponecháva na úvahe súdu, či tam, kde sú splnené všetky zákonom určené formálne predpoklady, je vhodné o veci rozhodnúť kontumačným rozsudkom. Nemožno teda považovať za pochybenie súdu prvého stupňa, ak vo veci nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie, aj keby boli splnené všetky formálne podmienky pre vydanie takéhoto rozsudku.

Nemožno taktiež súhlasiť s názorom žalobkyne, že z odôvodnenia súdu prvého stupňa nevyplývajú žiadne skutočnosti, na základe ktorých by mal mať súd dôvodné a závažné pochybnosti o jej tvrdeniach uvádzaných v žalobe (§ 153 ods. 1 O.s.p.). Z obsahu spisu je zrejmé, že súd mal závažné pochybnosti o tvrdeniach žalobkyne a preto listom zo dňa 14.8.2014 vyzval jej právneho zástupcu, aby ozrejmil, za čo a za aké obdobie sa domáha zmluvnej pokuty vo výške 60,00 eur, aby preukázala vykonanie komisionálnych skúšok v počte 28 a upravila znenie petitu ohľadom zmluvnej pokuty 5,00 eur za každú splátku školného, s úhradou ktorej bola žalovaná v omeškaní. Právny zástupca žalobkyne však na

uvedenú výzvu súdu nereagoval, preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak v tejto časti žalobu zamietol. Aj z tohto dôvodu nebolo možné vo veci vydať rozsudok pre zmeškanie.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobkyňou uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd rozsudok v napadnutom zamietajúcom výroku podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník, v danom prípade žalovaná, ktorej však v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli a žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.